

Izstāžu gads – vietējiem māksliniekiem

Visu šo mēnesi Latgales mākslas un amatniecības centrā Līvānos skatāma mākslinieces Ingas Salmiņas izstāde "Krāsu lietus". Sakarā ar to, ka Līvāni šogad atzīmē 85. dzimšanas dienu, kopš oficiāli piešķirtas pilsētas tiesības, mākslas un amatniecības centrs pastiprinātu uzmanību pievērsis tieši vietējiem māksliniekiem, visa gada garumā rīkojot viņu darbu izstādes. Janvārī bija aplūkojama mākslinieces Ilzes Griezānes gleznu izstāde "Brīvā gaisā", februārī skatītājus iepriecināja Aidas Rotčenkovas apgleznotais zīds. Martā varēja skatīties Astrīdas Grinbergas un Marijas Molčanovas izšuvumus krustdūrienā, bet aprīlī — Valda Pauliņa keramiku un Česlava Mazuļa fotogrāfijas. Maijā izstāžu zālē bija skatāma Skrebeļu ģimenes sagatavotā ekspozīcija saistībā ar Līvānu katoļu baznīcas 150 gadu jubileju. Jūnijā skatītāji iepazīna trīs mākslinieču: Solvitas Cirules, Inese Butleres un Evitas Kleinas gleznas izstādēs "Pašportrets" un "Pieturzīmes". Jūlijā vienlaikus ar Ingas Salmiņas darbiem var apbrīnot Kristīnes Valaines daiļradi izstādē "Meklējums". Augustā paredzēta Kuļgajevu ģimenes: Svetlanas, Mihaila, Jeļenas, Jūlijas un Maksima darbu kopīga izstāde. Līdz gada beigām centrā vēl būs skatāmas Raimonda Vinduļa un Jāņa Magdaļenoka fotogrāfijas, Eleonoras Pastares keramika, Maijas Kulakovas tekstils un rokdarbi.

"Novadnieks" ar mākslinieci Ingu Salmiņu tikās izstādes iekārtošanas brīdī. Uz grīdas gar sienām plašajā izstāžu zālē cita pie citas rindojās gleznas — ar ziediem, klusajām dabām, ainavām, no kā bija jāizvēlas tās, kas būs izliktas visu apskatei, palīgi nesa stendus, uz kā izvietot stikla izstrādājumus, rotas lietas.

Inga ir līvāniete, un lielāko daļu no sava laika arī velta gleznošanai. Tapušas daudzas gleznas, bet ne visas jāizliek izstādē, sacīja māksliniece. Jāizvēlas tās, lai skatītājiem rastos priekšstats par gleznotāja daiļradi kādā posmā. Ingai sevišķi veiksmīgi bijuši pēdējie trīs gadi, kad uzgleznotas daudzas gleznas un piedalījusies

● Inga Salmiņa mīļuprāt glezno puķes — no sava, no mammas, no kaimiņu dārziem. Tā vasaru var padarīt mūžīgu, jo arī ziemas siltumā apkārt ir ziedi.

Foto: A.Šņepsts

vairākās izstādēs kopā ar citiem māksliniekiem. Personālizstāde gan pēc ilgāka laika posma ir pirmo reizi. Nesen pabeigts darbu cikls par dievnamiem, ko Inga kopā ar citiem māksliniekiem gleznoja Jēkabpilī. Tagad kaimiņu pilsētā šie darbi redzami izstādē. Uz vienu un to pašu objektu katram ir sava skatījums, tāpēc izstādē "Jēkabpils dievnamī" sanākusi visai neparasta. Gleznotāja piedalījusies arī plenēros un izstādēs Somijā. Tieši no Somijas plenēriem pārvesti savdabīgi darbi — gleznas ar nelieliem kuģiem, laivām jūras līču ielokos, zilbaltām mājiņām uz salām. Pēc ilgāka pārtraukuma, kad laiks tika veltīts mazo bērnu audzināšanai, tieši ar pirmo plenēru Somijā Inga atkal pievērsās glezniecībai. Uz ziemeļzemi Baltijas jūras otrajā krastā Inga dodas kopā ar radošu cilvēku grupu no Jēkabpils. Šie braucieni dod impulsu izrauties no ikdienišķajām sadzīves rūpēm. Vairākās skolās savulaik

iegūtas zināšanas dažādās jomās: mākslā, ekonomikā, pedagogijā, kādu laiku Inga strādāja arī Līvānu mākslas skolā. Tagad viņa individuāli nodarbojas ar saimnieciskā darba veikšanu. Ar nodokļiem viss kārtībā, Inga ar smaidu apsteidz neuzdoto jautājumu, vai ieņēmumu dienestam pret viņas darbošanos nav iebildumu.

Ja gleznošana ir sirdij tuva, ja mākslinieks nevar iedomāties savu dzīvi bez tām stundām, kas pavadītas pie molberta, tad viņš glezno, neraugoties uz to, vai viņa darbiem ir pircēji, — tā Inga atbild uz jautājumu, kā krīzes laiki ietekmē māksliniekus. Viņa arī nesūdzas, ka gleznas būtu pavisam palikušas bez pircējiem. Māksliniece aizrāvusies arī ar stikla kausējumu tehniku, darinot gan dažādus interjera priekšmetus, gan arī rotas lietas: gredzenus, aproču pogas, kulonus, piespraudes, rokassprādzes un citas. Pārsvārā rotas lietām tiek izmantots krāsainais

vitražu stikls. Labi jāpārzina, ko var sakausēt kopā un ko nevar, kāda kuram stiklam ir kušanas temperatūra un citas īpašības. Kausēts tiek 800 grādu temperatūrā, izmantojot mākslas un amatniecības centra krāsni. Lielu uzmanību prasa atdzišanas un atlaidīšanas process. Ja stiklu atdzesē pārāk strauji, tas sāk plaisāt. Liekot sakausēties divu vai vairāk krāsu stiklu, iznākums nav prognozējams, vien aptuveni nojaušams. Tieši tāpēc, piemēram, pilnīgi vienādu aproču pogu izgatavošanai vajadzīga liela meistarība. Bet ir cilvēki, kam patīk viss oriģinālais, neparastais, un kas tieši to arī vēlas, ka pogas gan būtu vienā stilā un vienādas pēc formas, bet ar atšķirīgām niansēm. Tas, ka nekad nesanāk divi identiski darbi, ka uguns pievieno kaut ko savu, māksliniecei patīk visvairāk. Bet stikla kausējumu savienošana ir viena lieta, vēl jau vajag šo skaistumu iestrādāt gredzenā, piekariņā, ķēditē, tāpēc jāzina, kur nopērkami un arī, kā piestiprināmi aizdares āķi, sprādzītes, spraudītes, gredzeni.

Sarunas laikā Inga nokārto kādu lietu par ūdens nomaļu kompozīcijas traukos, kuros izstādē tiks ievietoti viņas gatavotie dekorī. Krāna ūdens radījis dzeltenīgu toni, tāpēc sameklēts cits — sterils, lai izstādes apmeklētājiem rastos tieši tāds priekšstats, kādu māksliniece vēlējusies panākt. Viņai patīk, ka viss tiek izdarīts perfekti.

Inga audzina divus dēlēnus — desmit un astoņus gadus vecus puikas. Vecākais, Agnis, aizraujas ar mūziku, brauc līdzī uz plenēriem, abi ar jaunāko brāli Arti sporto, iemēģina roku gleznošanā.

Ingas Salmiņas darbi būs skatāmi arī visam plašajam ciemiņu pulkam, kas pilsētas svētku ietvaros apmeklēs Līvānos šīs nedēļas nogalē. Mākslas un amatniecības centrā, kā informēja centra vadītāja Ilze Griezāne, varēs aplūkot arī izstādi "Ūdens galerija", kurā būs apkopotas unikālas fotogrāfijas, materiāli un dokumentālas liecības par plūdiem, kas ik gadus piemeklē šo pilsētu divu upju krastos.

L.Rancāne